

[Preben Møller Hansen]

Hvis man blot afskaffede sømandsskatten, ville f.eks. Fanø gå fallit, idet man på Fanø har hovedskatteindtægten fra søfolk. For Marstals vedkommende skal skatten stige med 5,8 pct., for at de kan have det niveau, som de har i dag. Sådan kunne vi blive ved og nævne Nakskov, Bornholm og andre steder, og sådan som jeg vurderer det, er der meget lidt sammenhæng i den politik, som Fremskridtspartiet fremlægger, når man tager dette billede ud og lader det udgøre en helhed.

Spørgsmålet er så, om det er rimeligt, at sømænd fritages for beskatning, og her er svaret naturligvis ubetinget nej. Hvorfor skulle sømænd dog fritages for at betale skat? Vi er vel borgere som alle andre. Vi vil ikke være B-mennesker. Vi vil være mennesker i vort samfund, som er med til at betale til den fælles samfundshusholdning, som forretningen Danmark udgør. Vi er ikke nogen pariakaste, vi er arbejdere, der udfører en dont til gavn for samfundet, men vi vil også være med til at betale til selve samfundshusholdningen.

Det, man bør gøre, når der kommer et forslag fra regeringen, er naturligvis at undersøge, om der ikke kan laves nogle forhold for sømændene, således at de bliver sidestillet med andre. Vi har i den forgangne periode drøftet spørgsmålet om at fritage folk, der har udenlandsk erhvervsarbejde, for beskatning, hvis de var ude i over 2 eller 3 måneder. Men spørgsmålet er unægtelig, om ikke man kan få en ordning for de søfarende, der tager i betragtning, at de er væk 6 måneder fra deres familier, de har dobbelt husholdning, forskellige udgifter til at løse de problemer, de har. Når man som sømand har en bunden opsparring, man skal af med, koster det klejner. Det vil sige, at der er nogle omkostninger forbundet med sømandens liv, og derfor skal man selvfølgelig fritage sømanden for en del af beskatningen, i lighed med hvad man gør for andre.

Det lovforslag, der er fremsat af Fremskridtspartiet, er fuldkommen uacceptabelt for sømændene. Og så kan jeg sige, hvis jeg tager en anden kasket på, at jeg ved med fuldkommen stensikkerhed, at Sømændenes Forbund aldrig – aldrig – kunne drømme om at give efter for redernes krav om, at vi skulle sænke hyren, fordi vi ikke skal betale skat. Nej, vi vil kræve ind alt det, den overhovedet kan bære, for der er ingen i dette land, der tjener så mange millioner,

for ikke at sige milliarder, som netop skibsruderne gør, og dem tjener de alene i kraft af, at de søfarende yder en indsats fjernt fra de danske strande.

Derfor vil vi altid kræve ind og sikre, at de, der arbejder, får en større andel af den merværdi, der kommer ud, og vi går ikke under nogen omstændigheder med til at gå ned i løn. Det kan fru Kirsten Madsen godt bide spids på.

Glistrup (FP):

Jeg vil gerne takke SF's ordfører, fordi hun som den eneste gik ind i en saglig diskussion. Alle de andre taler var jo bare fra småpolitikens kloakspand, hvad enten det var ministeren eller det var de andre partier, idet man overhovedet ikke er opmærksom på, at her drejer det sig om et enormt vigtigt samfundsmæssigt problem.

Vi har en søfart, som bidrager til den danske valutakasse i et meget, meget stort omfang, og vi befinder os i en situation, hvor valutakassen ikke har det godt, og hvor skattetrykket bestemt heller ikke har det godt. Derfor, når man har ondt i valutakassen og man har ondt i skatten, er det naturligt, at man kombinerer de to ting og både letter på skattesmerten og på valutasmerten, og det er det, som dette lovforslag giver udtryk for.

Men her drejede det sig så bare om partitaktik, hvad enten det var hr. Preben Møller Hansen, der tog sine kasketter af eller på, ligesom han var en anden Volmer Sørensen – men så højt rager han ikke op – eller skatteministeren, der bare sagde, at han fører forhandlinger, og han snakker og snakker, og mens græsset gror, så dør hørsemor. Selv om vi er til søs, så gælder det samme med søgræs og med skibsfart.

Derimod fik vi jo da i hvert fald et reelt modspil, en reel argumentation i de tre synspunkter, som man fremdrog fra SF's side.

For det første fremhæver SF fuldstændig med rette, at fordi dette forslag bliver vedtaget, vil der da ikke være nogen som helst, der vil sælge deres søfartsarbejdskraft – med eller uden Sømændenes Forbund eller andre organisationer – en øre billigere, end de ellers ville. Selvfølgelig vil man da under alle omstændigheder presse citronen så meget, som man overhovedet kan. Det gælder enhver, der sælger; hvad enten man sælger erhvervslejligheder eller ejerlejligheder, eller man sælger appelsiner,